

KÆRLIGHED er det, der VIRKELIG betyder noget

I mine over 35 år som kristen har jeg gennemgået forskellige faser og mødt forskellige grupper. Fra ortodokse til pinsekristne kan jeg sige, at jeg har set det meste. Det, jeg utvetydigt har observeret, er, at det er meget sjældent, at nogen åbent indrømmer, at han kun har en del af sandheden, og at andre måske har en anden del. Det er altid som om VI har HELE sandheden, og de andre kun har en del af den, og kun i det omfang, den stemmer overens med vores! Jeg har også set en besættelse af teologiske spørgsmål, til det punkt, at mange grupper bliver fjendtlige over for andre kristne grupper angående disse spørgsmål. Men virkelig, mine brødre og søstre, efter alle disse år kan jeg fortælle jer, at disse ting ikke betyder så meget og måske slet ikke betyder noget i sammenligning med det, der virkelig betyder noget. **Og det, der virkelig betyder noget, er at elske hinanden.** Hvad nytter det at have ret teologisk, men ikke have kærlighed? Hvad betyder det at »tro« på Gud, men nægte at elske sine medmennesker? Som Jakob sagde:

Jakob 2:19

»Du tror, at Gud er Een? Det gør du ret i! Dét tror også dæmonerne - og skælver!«

Tror du på Gud? Også dæmonerne tror på Gud! Det er ikke det, der gør forskellen! Det, jeg har fundet ud af, der gør forskellen, er KÆRLIGHED. At elske hinanden er kernen i kristendommen, dens essens og identitet. Fjerner vi kærligheden, er det eneste, der er tilbage, endnu en religion. Ja, i den religion tror du på Gud og Jesus, men hvis det var alt, er vi ikke anderledes end dæmonerne. De tror også!

Som apostlen Johannes siger:

1 Johannes 3:14

»Vi ved, at vi er gået over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene. Den, som ikke elsker sin bror, forbliver i døden!«

Hvordan ved jeg, at jeg er gået over fra døden til livet? Kun fordi jeg engang et sted bekendte Jesus som min Herre? Eller fordi jeg går i kirke hver søndag? Eller fordi jeg overholder alle de faste, som min trosretning foreskriver? Eller fordi jeg taler i tunger? Nej, intet af dette. **»Vi ved, at vi er gået over fra døden til livet, fordi vi elsker brødrene** « fortæller apostlen Johannes os. Kærligheden til brødrene er den virkelige prøve! Intet andet! Og Johannes fortsætter:

1 Johannes 3:15-18

"Enhver, som hader sin broder, er en morder - og I ved, at ingen morder har evigt liv blivende i sig! Derpå kender vi kærligheden: at Han satte Sit liv til for os! Også vi skylder derfor at sætte livet til for brødrene! Men den, som lever på verdens vis og ser sin broder lide nød og lukker sit hjerte for ham - hvordan skulle Guds kærlighed kunne blive i ham? **Mine børn! Lad os ikke elske med ord eller med tungen, men i sand gerning!**"

Kærlighed er det, der betyder noget! Derfor bør vi ikke stræbe efter at vinde en diskussion om teologiske eller andre emner. Det, vi bør stræbe efter, er at elske. For selvom jeg har ret i min teologiske opfattelse, men ikke elsker, er jeg intet.

Lad os se, hvad der står i 1 Korintherbrevet 13, et afsnit, som I helt sikkert kender. Lad os tage det vers for vers og lade det synke ind, hvad der står:

1 Korintherbrev 13:1

»Om jeg end talte i menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, da er jeg blevet som et rungende malm eller en klingende bjælde.«

Nogle trosretninger tror ikke på at tale i andre tungemål. Andre gør. De strider mod hinanden og fremfører utallige argumenter for og imod. Lad os sige, at jeg har fundet sandheden, og lad os sige, at jeg taler i menneskers og engles tungemål. Lad os for at gøre det tydeligere sige, at jeg taler kinesisk, selvom jeg aldrig har lært kinesisk. Hvis jeg ikke har kærlighed, hvad så? Jeg er intet! Nul! For Gud er jeg som et stykke metal, der laver forstyrrende lyde. Selvom jeg udfører et mirakel og taler på et andet sprog, jeg aldrig har lært, er jeg en stor nul! Lad os nu se det fra den modsatte side: Enhver, der har bare en smule kærlighed, er BEDRE end mig, der udførte et sådant mirakel. Det lille barn, der delte sin frokost med et andet barn, der ikke havde nogen frokost, er bedre end mig!! Forstår I nu, hvad jeg mener med, at det eneste, der betyder noget, er at elske hinanden, og at det er den kærlighed, vi skal forsøge at udmærke os i på alle mulige måder? Lad os gå videre til vers 2:

1 Korintherbrev 13:2

»Og om jeg end havde profetisk gave og kendte alle Mysterier og havde al kundskab, og om jeg har al tro, så jeg kunne flytte bjerge, men ikke har kærlighed, da er jeg intet!«

Lad os tage det, dette vers fortæller os, ord for ord, min bror og søster. Lad os sige, at jeg udfører mirakler. Jeg har en sådan tro, at jeg kan tale til bjerget, og det vil forsvinde! Desuden er jeg en profet, der kender alle mysterier og al viden. Jeg kunne fortælle dig om din fortid og fremtid, alt sammen åbenbaret af Gud! Men hvis jeg ikke har kærlighed, er jeg INTET! Et stort nul! Jeg er den mindste i Guds rige. Jeg er en af dem, der kommer sidst og ikke først! En kvinde, der havde medfølelse med sin gamle syge nabo og lavede mad til ham, er uendeligt meget bedre end mig, profeten, mirakelmager, bjergflytter! Hun vil være blandt de første i Guds rige, som jeg ikke engang vil komme ind i! Ikke engang komme ind i? Ja, for kun en levet kærlighedstro frelser og ikke blot en intellektuel tro, som også dæmonerne har! Men du siger måske: "Kom nu, overdriv ikke.

Enhver, der udfører sådanne mirakler, vil helt sikkert komme ind i Guds rige!» Åh, virkelig? Lad os lade Herren svare på dette:

Mattæus 7:21-23

»Ikke enhver, som siger til Mig: »Herre, Herre!« skal komme ind i Himlens Rige; nej, kun dem, som gør Min Faders vilje, Han, Som er i Himlene! **Mange skal sige til Mig på Hin Dag: »Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i Dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i Dit navn, og har vi ikke gjort mange kraftgerninger i Dit navn?»** Og da skal Jeg bekende for dem: »Jeg har aldrig kendt jer! Gå bort fra Mig, I, som øver lovløshed!«"

Mirakler, profetier, tungetale osv. er ikke tegn på, at vi er gået fra døden til livet. Tegnene er at gøre Guds vilje, og grundlaget for denne vilje er at elske hinanden. Som Herren sagde:

Mattæus 22:35-40

»og en af dem, en lovkyndig, ville friste ham og spurgte ham og sagde: «Mester! Hvilket bud i Loven er det største?» Jesus svarede ham: «Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din forstand! Dette er det første og største bud! Men et andet er det ligt: »Du skal elske din næste som dig selv!« På disse to bud hviler hele Loven og Profeterne!"

Som Paulus siger i sit brev til galaterne:

Galaterbrevet 5:13-14

»I er kaldet til frihed, brødre. Lad nu ikke friheden blive til et påskud for kødet! Nej, tjen hverandre i kærlighed. Thi hele Loven opfyldes i Eet Ord, nemlig Dette: «Du skal elske din næste som dig selv!»«

Kærlighed til Gud og til vores medmennesker er det, der virkelig betyder noget. Hvis vi fjerner dette, står vi tilbage med INGENTING! Men lad os fortsætte med det næste vers i 1 Korintherbrevet 13:

1 Korintherbrevet 13:3

»Og om jeg gav alt, hvad jeg ejer, til føde for fattige, og om jeg overgav mit legeme til at brændes, men ikke har kærlighed, da gavner det mig intet!«

Det er klart, at der her menes handlinger, der udføres uden kærlighed og barmhjertighed. Nu kan du måske sige: »Hvordan kan jeg give alt til de fattige eller lade min krop brænde uden at have kærlighed?« Jo, det er muligt. Hvad hvis jeg for eksempel havde givet mit legeme til at blive brændt, velvidende at jeg ville blive erklæret for en »helgen« og æret i kommende generationer? Hvad hvis jeg havde givet min ejendom til de fattige, velvidende at de ville sprede det gode budskab om mine handlinger, og jeg ville blive æret af alle? Eller velvidende at mit navn ville blive indskrevet i en sten, så kommende generationer kunne se og ære min hukommelse og mine store gode gerninger? Eller hvis jeg blot gjorde dette for at krydse det af på min liste eller i troen på, at jeg på denne måde kunne købe Guds gunst? Lad os tilføje alle andre ting, vi måtte betragte som store: vores faste, vores tiende, vores bibelvers, eller hvad ved jeg. Intet af dette ville hjælpe mig, hvis motivationen ikke var kærlighed! Den eneste motivation bag alt, hvad jeg gør, skal være kærlighed. Hvis jeg ikke er motiveret af kærlighed og kun kærlighed, har det, jeg gør, ingen værdi. Lad os ikke glemme, at selv farisæerne gav tiende, og faktisk gav de tiende af alt! Men de havde ingen kærlighed! Tiende havde ingen effekt for dem, fordi kærligheden manglede. Og når kærligheden mangler, er jeg, uanset mine mirakler, tro, gavmildhed og heldedåder, intet!

Og her er, hvad kærlighed er:

1 Korintherbrev 13:4-13

"Kærligheden er langmodig, mild, kærligheden misunder ikke; kærligheden praler ikke, den opblæses ikke; den gør intet usømmeligt, den søger ikke sit eget, den bliver ikke bitter, den udtænker intet ondt; den glæder sig ikke over uretten, nej, den glæder sig sammen med sandheden! Kærligheden udholder alt, tror alt, håber alt, tåler alt! Kærligheden ophører aldrig! Men om det så er profetisk gave: den skal forgå, eller tungetale: den skal ophøre, eller kundskab: den skal forgå! Thi stykkevis erkender vi, og stykkevis profeterer vi. Men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forgå! Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tænkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn; men nu, da jeg er blevet en mand, har jeg aflagt det barnlige. Thi nu ser vi i et spejl, i en gåde - men da skal vi se ansigt til ansigt! Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud! **Så forbliver da tro, håb, kærlighed - disse tre; men størst af dem er kærligheden!**"

Min kære bror og søster, det største af alt er KÆRLIGHED. Der er ingen kristendom uden kærlighed. Vi er gået fra døden til livet, for at bruge apostlen Johannes' udtryk, hvis vi har kærlighed, selvom vi måske fejler teologisk i mange ting. Men hvis vi ikke elsker, forbliver vi stadig i døden, selvom vi teologisk er genier og har alt korrekt. Selvom jeg har alt rigtigt i læren, selvom jeg profeterer og udfører mirakler, selvom jeg giver min krop til at blive brændt, hvis jeg ikke har kærlighed, er jeg et stort rundt nul. Lad denne sandhed synke ind, lad os lægge teologiske argumenter til side og lad os stræbe efter at udmærke os i det, der virkelig betyder noget: KÆRLIGHED.